

for Justitsministeren; Præceteris fik han i alt Fald ikke. Seg har ikke des mindre ment at burde tage til Orde derimod, fordi der jo her i Thinget og udenfor herster en vis Aversion overfor Jurister — og jeg tror i Overigt med nogen Grund. Seg vilde nødig have, at det, som det ærede Medlem for Frederiksværk i Dag har doceret som Jura, skulde faae Lov til at passere uden Modsigelse af en af de saa ilde ansete Jurister. Seg maa sige, jeg forstaar slet ikke Gangen i, hvad han talte den juridiske Fortolkning af § 57, jeg synes, at det løb Surr alt sammen. Seg veed ikke, hvad det egentlig var, det ærede Medlem lagde Vægt paa. Han anførte Paragrafer fra fremmede Statsforfatninger, hvis Indhold var saaledes, at der nødvendigvis maa være Forskjel paa Praxis i andre Lande og hos os, hvor Grundloven har en anden Affattelse. Det følger af sig selv, at den Art Bevise fører intetsteds hen. Saa paaberaabte han sig et Udtryk i den grundlovgivende Rigsforsamlings Forhandlinger. Han sagde, at der blev brugt den Udtaelse, at man vilde gjøre Undtagelse fra Forbudet mod „kriminal Forfølgning“; men kriminel Forfølgning, mente han, betyder kun de forberedende Skridt og Domsaffigelsen; dermed standser en Sags Forfølgning; Udtrykkene have ikke tænkt paa Alt, hvad der kommer derefter. Seg vil dertil bemærke, at det vilde være høist behageligt for de Mænd, der ere saa uheldige at blive dømt, om en Retsforfølgning ophørte ved Domsaffigelse; saa vilde vor høitærede Formand sidde her imellem os den Dag i Dag. Nei, en Retsforfølgning gaar ud over Domsaffigelsen, den vedvarer, lige til det Hele er forbi og Straffen affonet. Paa samme Maade skulde altsaa efter det ærede Medlems Opfattelse en civil Retsforfølgning ophøre ved Domsaffigelsen; men saaledes er det jo ikke, der følger Udlæg- og Tvangsauktion efter. Det veed det ærede Medlem vistnok fra den Tid, han praktiserede som Sagsfører. Seg hørte med Opmærksomhed efter baade de logiske, grammatikalske og de andre Synspunkter, som det ærede Medlem gjorde gjældende; men jeg tør paastaa, at for en juridisk Betragtning var det fuldstændig uholdbart Altsammen. Sagens Kjernepunkt er jo dette Ord: „fængsles“, og nu vil jeg spørge det ærede Medlem, hvorledes han, naar Ordet „fængsles“ betyder det samme som „henfættes i Fængsel“, og der ikke er udtalt, at det kun er en enkelt Art Fængsel, der sigtes til, kan finde holdbare Grunde til at indskrænke Ordet saaledes, at det kun skal sigte til Baretægtsfængsel. De Forsøg,

han har gjort, ere — det maa han jo selv kunne indse — fuldstændig umulige til at begrunde en indskrænkende Fortolkning af Ordet „fængsles“. Der skal langt Mere til. Seg har i et Blad, hvor jeg for Resten i Forveien har set de Argumenter, som det ærede Medlem i Dag mødte med, ogsaa set et Forsøg paa at gjøre gjældende, at Ordet „fængsles“ egentlig havde to Betydninger, en videre og en snævrere, og at der saaledes kun var Tale om Balget mellem en videre og en snævrere Fortolkning. Men det er jo fuldstændig hen i det Blaa. Der er ganske vist Ord, som have en videre og en snævrere Betydning. Naar jeg f. Ex. tager Ordet „provisorisk“, saa er det jo i sin almindelige Betydning et respektabelt og hæderligt Ord, det betyder saa blot foreløbig; men, tage vi det mere begrændset, med Henblik paa vore politiske Forhold, da vide vi Alle sammen, at det betyder noget mindre Respektabelt og Hæderligt. Tage vi derimod Ordet „Rigsdagsmand“, da er det jo en Fællesbetegnelse baade for Landstingsmænd og for Folkethingsmænd, og Ingen vil dog paastaa, at, naar der i Grundlovens Paragrafer staar Noget om Rigsdagsmænd, saa kan det betyde dels Rigsdagsmænd i al Almindelighed og dels Folkethingsmænd eller Landstingsmænd; Enhver vil dog sige, at, hvor der staar Ordet „Rigsdagsmand“, der omfatter dette Ord efter naturlig Betydning Medlemmerne af begge Thing. Skal man indskrænke det til kun at angaa et af Thingene, saa skal der være alle de Betingelser til Stede, som kræves for, at en indskrænkende Fortolkning kan anses for retfærdig-gjort. Paa samme Maade forholder det sig med Ordet „fængsles“; skal man indskrænke det til alene at angaa Baretægtsfængsel, saa skal man have ligesaa stærke Grunde der som ellers, naar man vil indskrænke et Ords naturlige Betydning til at gjælde Mindre, end det omfatter. Der var et Moment, hvorpaa det ærede Medlem syntes at lægge særlig Vægt, naar han vilde have en indskrænkende Fortolkning tilveiebragt. Det var dette, at han mente, at Rigsdagen kunde blive greben af Partilidenstab, derfor var det misligt, om hvert af Rigsdagens Thing skulde have det i sin Magt at forhindre, som han sagde, Retshaandhævelsens almindelige Gang. Men dertil vil jeg blot minde om det velbekendte Faktum, at ved Domstolene kunne ligeledes Partilidenstaber gjøre sig gjældende, saa der bliver Forholdet ens, der er ingen Grund til at gjøre andre Betragtninger gjældende, hvor Talen er om et Things Afgjørelse, end hvor Talen er om en Domstols Afgjørelse. Seg skal ikke spille